

به نام خداوند جان و خرد

درس عبرتی از تاریخ

هم میهنان عزیز:

جنگ، پدیده ای که در زمره بزرگترین فجایع ضد بشریت به شمار می رود، در آینده ای نه چندان دور در کشور عراق به پایان خواهد رسید. اما آسیب های هولناک آن با گذشت سالیان، التیام نخواهد پذیرفت. در آغاز این سال نوین خورشیدی نیز، مردم ستم کشیده عراق با دیدگانی اشکبار، بهاری خونبار را با خاکسپاری قربانیان تجربه می کنند و در انتظار پایان دوران دهشت آلود و جنایت انگیز و پر خفقان بیست و شش سال حکومت استبدادی صدام، روزها را می شمروند.

این نخستین بار نیست که حکومتی خود کامه، بی خرد و جنایت پیشه، برای پاسداری از قدرت نامشروع خود، مردمی را به سرنوشتی شوم دچار کرده، کار را به جایی میکشاند که مردم، تحقیر و شرمساری یاری بیگانگان توانمند را، برای رهایی تاب می آورند. اکنون آزاد اندیشان جهان می پرسند: کاش پیشتر، در این سالیان، صدام به خواسته مردم عراق تن در می داد و یک رفراندم مردمی با نظارت سازمان ملل متحد به استقرار حاکمیت مردم گردن می نهاد و سرنوشتی بهتر برای او و مردم عراق رقم می خورد.

هم میهن!

ملت ما نیز سالهاست که در سرنوشت خود دخالتی ندارد و به نام دین روزگاری را برایمان فراهم آورده اند که در زمره تیره ترین و تلخ ترین دوران تاریخ ایران است. در جهان امروز که پدیده هائی چون جهانی شدن، دهکده جهانی و انقلاب ارتباطات مطرح است، سرنوشت هیچ کشوری نمیتواند با حوادث و تحولات در کشورهای دیگر بی ارتباط باشد. به ویژه در مناطق مشترک جغرافیائی، این بستگی ها مستقیم است. پیداست خاورمیانه و خلیج فارس دگرگونیهای بزرگی را در پیش رو دارد. بهتر است، از تجربه سه دهه گذشته و روزگار امروز با تامل و تدبر، درس بیاموزیم و یک دل و یک زبان برای دست یابی به دموکراسی پیش از رویارویی با بن بستهای سیاسی و فرو غلطیدن در سرنوشتی تباه تر و تاریک تر از آنچه هست چاره خود را در برگزاری رفراندم برای برگزیدن تداوم حکومت مذهبی یا بر پائی حکومت مردم سالار و حاکمیت ملی جست و جو کنیم و خواسته بر حق خود را با حضور در میدان سیاست پایمردانه پیگیری نماییم.

با آرزوی پیروز و سرافرازی ملت ایران و حفظ تمامیت ارضی کشور و دخالت مستقیم مردم در سرنوشت خویش.

عباس امیر انتظام

۱۰ فروردین ۱۳۸۲